

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Broj: U-III-324/2020
Zagreb, 7. listopada 2020.

275

TRGOVAČKI SUD 1
U ZAGREBU
PRIMLJENO
03-11-2020
poštom — neposredno
u primj. — prilog
pristojba

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Trećem vijeću za rješavanje pretpostavki za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Mario Jelušić, predsjednik Vijeća, te suci Andrej Abramović i Snježana Bagić, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula ISTARSKA TVORNICA VAPNA d.o.o. sa sjedištem u Raši, koju zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, na sjednici održanoj 7. listopada 2020. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

Ustavna tužba se odbacuje.

Obrazloženje

1. Ustavna tužba podnesena je u povodu presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-868/17-5 od 18. lipnja 2018.

2. Podnositeljica je istodobno s pravodobnom ustavnom tužbom u povodu drugostupanjske odluke podnijela i reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.

Podnositeljica je podneskom od 31. prosinca 2019. Ustavnom sudu predložila nastavak ustavnosudskog postupka, nakon što je njezina revizija rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev 2190/19-2 od 22. listopada 2019. odbačena kao nedopuštena. Revizijsko rješenje podnositeljica nije osporila.

3. U ustavnoj tužbi navodi se da su osporenim pojedinačnim aktom povrijeđene ustavne odredbe iz članaka 3., 14. stavka 2., 26., 29. stavka 1. i 49. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) te prava iz članaka 6. stavka 1. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02. i 1/06.).

4. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-2166/06.

Ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.

5. Člankom 71. stavcima 1. i 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) propisano je:

"Članak 71.

(1) Vijeće, odnosno sjednica Ustavnog suda ispituje samo one povrede ustavnih prava koje su istaknute u ustavnoj tužbi.

(2) Ustavna tužba neće se uzeti u razmatranje u slučaju kad se ne radi o povredi ustavnog prava.

(...)"

Člankom 32. Ustavnog zakona propisano je:

"Članak 32.

Ustavni sud će rješenjem odbaciti ... ustavnu tužbu ... kad ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari."

Pod "odlučivanjem o biti stvari", u smislu članka 32. Ustavnog zakona, razumijeva se odlučivanje o ustavnopravnoj biti stvari.

6. Sukladno Ustavu i Ustavnom zakonu, Ustavni sud nije tijelo sudbene vlasti, ne provodi sudski postupak i ne odlučuje meritorno o sudskim stvarima. Ustavni sud posebno je tijelo utemeljeno Ustavom radi zaštite pojedinačnih ljudskih prava i temeljnih sloboda (ustavnih prava) u postupku pokrenutom ustavnom tužbom.

7. Ustavna tužba nije redovni ili izvanredni pravni lijek u sustavu domaćih pravnih lijekova. Ona je posebno ustavnopravno sredstvo zaštite ustavnih prava u pojedinačnim slučajevima. Stoga nije dostatno pozvati se u ustavnoj tužbi na povrede koje su rezultat navodnih nezakonitosti što ih je počinilo nadležno tijelo ili sud u sudskom postupku. Protiv takvih nezakonitosti pravnu zaštitu pružaju redovni i specijalizirani sudovi u postupcima ustrojenim u više stupnjeva sudske zaštite. One, iznimno, mogu biti i predmet ispitivanja pred Ustavnim sudom, ali samo ako i u mjeri u kojoj mogu povrijediti ljudska prava i temeljne slobode zaštićene Ustavom.

U ustavnoj tužbi, također, nije dostatno ponoviti razloge koji su već istaknuti u žalbenim ili revizijskim postupcima pred sudom niti je dostatno samo navesti ustavna prava koja se smatraju povrijeđenima. Ustavna tužba mora sadržavati konkretne i obrazložene razloge eventualne povrede određenog ustavnog prava.

Konačno, kad je riječ o ustavnom jamstvu jednakosti pred zakonom, vlastiti slučaj valja dovesti, kad god je to moguće, u vezu s ostalim sličnim slučajevima i obrazložiti u čemu je on ustavnopravno specifičan da bi morao biti ispitan pred Ustavnim sudom.

8. Osporenim presudom preinačena je prvostupanjska presuda na način da je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi za iznos zakupnine prema Ugovoru o zakupu poslovnog prostora. Ovo stoga što je utvrđeno da je podnositeljica kao tuženica u utuženom razdoblju bila u poslovnom prostoru i koristila ga, a za što nije platila ugovorenu zakupninu.

Podnositeljica smatra da joj je drugostupanjskom presudom povrijeđeno pravo na pravično suđenje u aspektima prava na obrazloženu sudsku odluku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, arbitrarne ocjene dokaza i primjene materijalnog prava, pri čemu se ustavna tužba iscrpljuje u neslaganju s pravnim stajalištem drugostupanjskog suda. Ističe i povredu ustavnih jamstva poduzetničke i tržišne slobode te jednakosti pred zakonom, kao i prava na djelotvoran pravni lijek.

Ustavni sud ističe da je sadržaj ustavnog prava zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava, ograničen na postupovna jamstva pravičnog suđenja. Sukladno tome, ocjenjujući navode ustavne tužbe sa stajališta tog ustavnog prava, Ustavni sud ispituje eventualno postojanje povreda u postupcima pred sudovima i na temelju toga ocjenjuje je li postupak, razmatran kao jedinstvena cjelina, bio vođen na način koji je podnositeljici osigurao pravično suđenje.

U odnosu na prigovor povrede prava na pravično suđenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne ocjene dokaza, Ustavni sud ponavlja da pravo na pravično suđenje jamči postupovnu, a ne materijalnu pravičnost. Dakle, Ustavni sud razmatrajući prigovore navodne povrede prava na pravično suđenje ne utvrđuje činjenice, ne ocjenjuje dokaze i ne primjenjuje mjerodavno materijalno pravo. U suprotnom, Ustavni sud djelovao bi kao sud trećeg ili četvrtog stupnja i ne bi poštivao ustavna ograničenja koja su nametnuta njegovu djelovanju.

Ograničavajući se na ispitivanje navodne povrede ustavnog prava na pravično suđenje i pravičnost postupka u cjelini, Ustavni sud ocjenjuje da je sud o ocjeni izvedenih i proturječnih dokaza dao dostatne i relevantne razloge te da ta ocjena nije ni arbitrarne ni očito nerazumna.

U odnosu na prigovor nedostatno obrazložene odluke Visokog trgovačkog suda, Ustavni sud ponavlja da pravo na pravično suđenje, između ostalog, nameće obvezu sudovima da provedu pravilno ispitivanje podnesaka, tvrdnji i dokaza koje su stranke iznijele. S tim u vezi Ustavni sud ističe da su obrazloženja sudskih odluka iznimno važna jer je nedostatak relevantnih i dostatnih razloga za ocjene kakve su odlukom dane prvi i najvažniji znak koji upućuje na arbitrarno sudsko odlučivanje. Međutim, to pravo ne može se tumačiti tako da zahtijeva detaljan odgovor na svaku tvrdnju stranke u postupku, već to ovisi o okolnostima svakog pojedinog slučaja (v., na primjer, odluku i rješenje Ustavnog suda broj: U-III-2886/2018, objavljenu na www.usud.hr; te predmet ESLJP-a *García Ruiz protiv Španjolske*, [Vv], br. 30544/96, § 26, presuda od 21. siječnja 1999.).

S time u vezi, Ustavni sud primjećuje da iz drugostupanjske presude jasno proizlazi da podnositeljica tijekom postupka nije osporavala da se u utuženom razdoblju nalazila u poslovnom prostoru koji je predmet zakupa te da ga je koristila, slijedom nalazila u poslovnom prostoru koji je predmet zakupa te da ga je koristila, slijedom čega drugostupanjski sud zaključuje da sporna odredba članka 8. Ugovora o zakupu poslovnog prostora ne znači da bi se zapisnikom o primopredaji trebalo uvesti podnositeljicu u poslovni prostor u kojem se već nalazi, nego, kako to i tužitelj kao druga ugovorna strana navodi, da bi se predmetnim zapisnikom samo utvrdilo stanje tog prostora i opreme u njemu, a što, između ostaloga, i proizlazi iz navedene odredbe (listovi 8 i 37 parničnog spisa).

4

S obzirom da je Visoki trgovački sud ispitao žalbene navode podnositeljice te se dostatno očitovao na sve odlučne prigovore, koje sada ponavlja i u ustavnoj tužbi, uz obrazloženje koje je razumno i ustavnopravno prihvatljivo te se ni po čemu ne može smatrati arbitrarnim na način da bi to moglo dovesti do povrede prava podnositeljice na pravično suđenje, ukazuju se očito neosnovanima prigovori povrede prava na djelotvoran pravni lijek i obrazloženu sudsku odluku.

Ustavni sud također ocjenjuje da se pravno shvaćanje izraženo u osporenoj presudi zasniva na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju i primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Sagledavajući okolnosti konkretnog slučaja kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud utvrđuje da je postupak koji je prethodio ustavnosudskom postupku vođen na način koji je podnositeljici osigurao pravično suđenje.

Ustavni sud je utvrdio da prigovor podnositeljice vezan uz članak 49. stavak 1. Ustava, na način na koji je postavljen u ustavnoj tužbi te u mjeri u kojoj bi u okolnostima konkretnog slučaja osporene presude mogao utjecati na ostvarivanje sadržaja te ustavne odredbe, ne upućuje na mogućnost povrede ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčenih Ustavom.

Iako podnositeljica ističe i povredu članka 26. Ustava u kojemu je sadržano ustavno jamstvo jednakosti stranaca s hrvatskim državljanima, iz sadržaja ustavne tužbe proizlazi da podnositeljica, koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj, ističe i povredu ustavnog jamstva jednakosti pred zakonom sadržanog u članku 14. stavku 2. Ustava. Međutim, Ustavni sud utvrđuje da podnositeljica istaknuti prigovor nije ni na koji način dovela u vezu s okolnostima konkretnog slučaja, odnosno nije pokazala da je stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na drugu osobu u usporedivoj situaciji niti to proizlazi iz osporene presude.

Nakon analize ustavne tužbe i uvida u cjelokupnu dokumentaciju, Ustavni sud ocjenjuje da su prigovori podnositeljice očito neosnovani te da konkretan slučaj ne otvara pitanje ostvarenja ustavnih i konvencijskih prava podnositeljice. Ustavni sud stoga utvrđuje da ne postoji ustavnopravna bit stvari o kojoj bi Ustavni sud odlučivao.

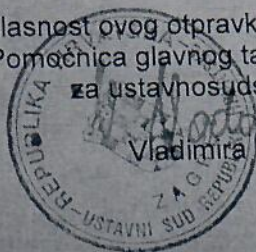
9. Slijedom navedenog, na temelju članka 32. Ustavnog zakona, riješeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
dr. sc. Mario Jelušić, v. r.

Rješenje (U-III-324/2020) dostaviti:

1. Odvjetničko društvo Ljubenko & partneri d.o.o.,
Branimirova 29, 10000 Zagreb
- za podnositeljicu
2. Trgovački sud u Zagrebu,
Amruševa 2/II, 10000 Zagreb
- uz povrat spisa broj: P-2166/06
3. Centar za evidenciju i dokumentaciju Suda
4. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimira Vodašević